

Педагог – по життю, Наставник – за покликанням...

Цього року Борису Васильовичу Савченкову виповнилося б 80 років...

Людина “з Великої Літери”, видатний педагог, талановитий науковець, мудрий наставник нашої кафедри протягом багатьох років – Борис Васильович, залишив після себе не лише десятки наукових праць, а й сотні вдячних учнів, колег, молодих науковців. Його життя – приклад порядності та відданого служіння науці, освіті та рідній кафедрі технології машинобудування і ремонту машин ХНАДУ.

У 1972 році Борис Васильович закінчив Український заочний політехнічний інститут за спеціальністю “Обладнання і технологія зварювального виробництва”. Після закінчення аспірантури і захисту дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук у 1981 році більшу частину трудової діяльності професор Савченков Б.В. присвятив Харківському національному автомобільно-дорожньому університету. Вчене звання доцента кафедри технології машинобудування і ремонту машин йому було присвоєно у 1986 році, професора кафедри технології машинобудування і ремонту машин – у 2012 році.

Науковий напрямок його діяльності був пов’язаний з тематикою наукових досліджень кафедри і факультету. Ним опубліковано понад 60 наукових праць, монографія, отримано три авторських свідоцтва на винахід. Під його науковим керівництвом захищено три дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук. Багато років Савченков Б.В. виконував обов’язки заступника завідувача кафедри, був членом вченої ради факультету та членом методичної ради університету. У 2000 році проф. Савченков Б.В. рішенням колегії Міністерства транспорту України був нагороджений знаком “Почесний працівник транспорту України”, а у 2002 році за багаторічну сумлінну працю, особистий внесок у справу підготовки висококваліфікованих спеціалістів, плідну науково-педагогічну діяльність – Почесною Грамотою Міністерства освіти і науки України.

Майже кожний робочий день на нашій кафедрі розпочинався зі спілкування з Борисом Васильовичем, який завжди приходив на допомогу у питаннях організації якісного навчального процесу. Його енергії вистачало на все: на наукові дослідження, на викладання з іскрою, на мудре наставництво для молоді. Ми пам’ятаємо його не лише як науковця, а як Людину, яка творила атмосферу добра, гідності та взаємоповаги. Його поради – живуть у наших рішеннях. Його шлях – дороговказ для молодих поколінь.

Справжній Учитель. Справжній Інтелігент. Справжній Патріот ХНАДУ. Світла пам’ять про нього живе в серцях колег колективу кафедри ТМ і РМ, де він працював до останнього подиху, та його учнів. Його ім’я назавжди вписане в історію університету!